

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

          i (hierna: de vreemdeling),
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Assen, (hierna: de rechtbank) van 25 maart 2010 in zaak nr. 10/8539 in het
geding tussen:

de vreemdeling

en

de minister van Justitie (hierna: de minister).

1. Procesverloop

Bij besluit van 2 maart 2010 is de vreemdeling in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 25 maart 2010, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 29 maart 2010, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De minister heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 voldoet, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. H. Troostwijk, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. B. van Dokkum, ambtenaar van Staat.

w.g. Troostwijk
lid van de enkelvoudige kamer

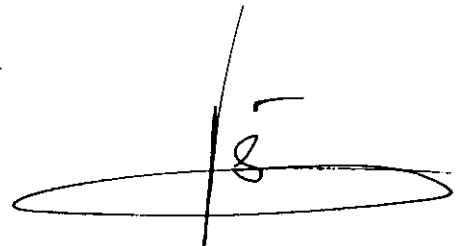
w.g. Van Dokkum
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 26 april 2010

480.

Verzonden: 26 april 2010

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser

Postadres Postbus 611
8000AP ZWOLLE

• IJsselland

Regio IJsselland
Korpsonderdeel 4 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door P.L. Van de Burgt
Telefoon 038-496 33 58
Fax 038 496 33 80
V-nummer / Zaak ..... / Zaak - 02/03/2010
Datum 02/03/2010
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Maatregel van Bewaring

ik, ondergetekende,

Petrus Lambertus Van de Burgt, inspecteur van het regionaal politiekorps IJsselland, belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam	:	
Voorna(a)m(en)	:	
Geboortedatum	:	
Geboorteplaats	:	Onbekend
Geboorteland	:	Afghanistan
Nationaliteit(en)	:	Afgaanse
Geslacht	:	mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Zich niet aangemeld heeft bij de korpachef
- Onvoldoende zelfstandige middelen van bestaan en frustratie terugkeer

De maatregel is opgelegd:

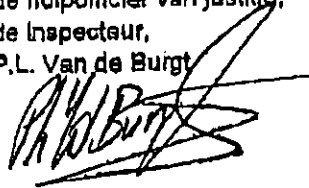
Plaats	:	Zwolle
Datum	:	02/03/2010
Tijd	:	11:10 uur.

V.nr.

Pagina 1 van 2

minister
 De ~~Staatssecretaris~~ van Justitie,
 namens de ~~Staatssecretaris~~, *minister*.
 de hulpofficier van Justitie,
 de Inspecteur,
 P.L. Van de Burgt

Handtekening

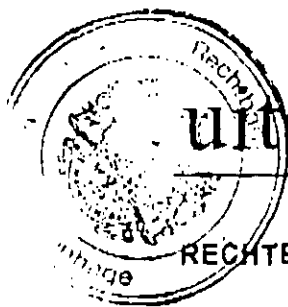

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 612 6738. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

uitspraak

AFSCHRIFT

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Assen

Sector Bestuursrecht

Zaaknummer: AWB 10/8539 VRONTN S4

Uitspraak van 25 maart 2010 op het beroep tegen de maatregel van bewaring op grond van artikel 59 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000), toegepast ten aanzien van de vreemdeling genaamd althans zich noemende:

geboren
van Afghaanse nationaliteit,
IND-dossiernummer: 1003.03.1208,
V-nummer:
eiser,
gemachtigde: mr. I. Petkovski, advocaat te Deventer,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. E.J.H.J. van Roosmalen,
ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst van het Ministerie van Justitie.

Procesverloop

Bij besluit van 2 maart 2010 is eiser op de voet van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000 in bewaring gesteld.

Eiser heeft op 5 maart 2010 beroep ingesteld tegen dit besluit waarbij is verzocht om opheffing van de bewaring onder toekenning van schadevergoeding.

Naar aanleiding van de indiening van een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vw 2000 op 8 maart 2010, heeft verweerder de maatregel van bewaring bij besluit van 9 maart 2010 voortgezet op de voet van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder b, Vw 2000.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van 18 maart 2010. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen. Ter zitting was tevens aanwezig een tolk in de Pashtu taal.

Overwegingen

Beoordeeld dient te worden of de toepassing of de tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in strijd is met de wet dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is.

Zaaknummer: AWB 10/8539 VRONTN S4

2

De rechtbank overweegt als volgt.

In het proces-verbaal aanhouding van 1 maart 2010, dat op ambtseed is opgemaakt en ondertekend door de daarin genoemde brigadier en hoofdagent belast met algemeen toezicht van de regiopolitie IJsselland team Salland, is aangegeven dat eiser op die datum is aangehouden als verdachte van overtreding van artikel 447e van het Wetboek van Strafrecht.

Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling dient in beginsel van de juistheid en volledigheid van het op ambtseed dan wel op ambtsbelofte opgemaakt en ondertekend proces-verbaal te worden uitgegaan. Zie bijvoorbeeld de uitspraak van 15 februari 2010 (LJN: BL4570). De rechtbank ziet geen aanleiding om hier ten aanzien van voormeld proces-verbaal anders over te oordelen en gaat er derhalve vanuit, dat eiser op 1 maart 2010 ter zake verdenking van het plegen van vorenbedoeld strafbaar feit is aangehouden.

Volgens eveneens vaste jurisprudentie van de Afdeling is het niet aan de rechter in vreemdelingenzaken te oordelen over de aanwending van andere dan bij of krachtens de Vw 2000 toegekende bevoegdheden. Zie bijvoorbeeld de uitspraak van 26 juni 2008 (LJN: RD6912). Het is dan ook niet aan de rechtbank over de aanwending van strafrechtelijke bevoegdheden een oordeel te geven, zoals de verlenging van de strafrechtelijke ophouding van eiser. Eisers stelling dat deze verlenging onrechtmatig was kan dan ook niet leiden tot het door hem gewenste resultaat.

Overigens is gesteld noch gebleken dat de procedure leidend tot het besluit tot oplegging van de maatregel niet in overeenstemming met de wettelijke vereisten is. De bewaring is dan ook niet op die grond onrechtmatig.

De rechtbank stelt vast dat eiser (aanvankelijk) niet rechtmatig in Nederland verbleef, zodat hij viel onder de in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000 genoemde categorie vreemdelingen. Naar aanleiding van eisers asielaanvraag van 8 maart 2010 verblijft hij sedertdien rechtmatig in Nederland.

In paragraaf C11/2.1 Vreemdelingendecret 2000 (Vc 2000) is aangegeven dat het indienen van de asielaanvraag niet tot gevolg heeft dat de vreemdelingenbewaring op grond van artikel 59 Vw om die enkele reden wordt opgeheven. Wel dient de grond van de inbewaringstelling zo spoedig mogelijk te worden gewijzigd. Deze maatregel dient, net zoals de inbewaringstelling zelf, te worden gemotiveerd en uitgereikt aan de vreemdeling. De vreemdeling verblijft vervolgens niet langer in bewaring op grond van artikel 59, eerste lid, onder a, Vw, maar op grond van artikel 59, eerste lid, onder b, Vw.

De rechtbank stelt vast dat de grondslag van de bewaring van eiser naar aanleiding van zijn asielaanvraag van 8 maart 2010 bij besluit van 9 maart 2010 tijdig is omgezet, en dat dit besluit anders dan eiser ter zitting heeft betoogd een motivering bevat. Aldus heeft verweerder gehandeld in overeenstemming met zijn in paragraaf C11/2.1 neergelegde beleid.

Verweerder heeft vastgesteld dat eiser niet beschikt over een identiteitsdocument als bedoeld in artikel 4.21 Vreemdelingenbesluit 2000, terwijl hij voorts geen vaste woon- of verblijfplaats en onvoldoende middelen van bestaan heeft. Daarnaast heeft verweerder aan de bestreden maatregel ten grondslag gelegd dat eiser zich niet heeft aangemeld bij de korpchef en dat hij zijn terugkeer frustriert. Deze gronden zijn door eiser op zichzelf niet

Zaaknummer: AWB 10/8539 VRONIN S4

3

betwist.

Inmiddels is op 12 maart 2010 het voornemen aan eiser kenbaar gemaakt tot afwijzing van zijn asielaanvraag, op grond dat Cyprus verantwoordelijk is voor de behandeling van zijn asielverzoek. De gemachtigde van verweerder heeft ter zitting aangegeven dat een Dublinclaim gelegd zal worden bij Cyprus.

Volgens paragraaf A6/5.3.3.6 Vc 2000 is het mogelijk om een Dublinclaimant op grond van artikel 59, eerste lid, Vw of artikel 59, eerste én tweede lid, Vw in bewaring te stellen. Voor de toepassing van deze bewaringsgrond is het noodzakelijk dat er een belangenafweging plaatsvindt (zie A6/5.3.3.5). Bij overname- en terugnameverzoeken is de belangenafweging in beginsel al gegeven, nu de betrokken vreemdeling reeds eerder is vertrokken uit de lidstaat zonder af te wachten welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van zijn asielverzoek (overname), dan wel uit de lidstaat is vertrokken die zich reeds verantwoordelijk had verklaard voor de behandeling van zijn asielverzoek (terugname). Het gegeven dat er gevaar bestaat dat de vreemdeling zich zal onttrekken aan het toezicht voordat de overdracht geëffectueerd kan worden, is dus in beginsel altijd aanwezig bij Dublinclaimanten. De rechtbank ziet geen aanleiding om in het geval van eiser tot een andersluidend oordeel te komen.

Gezien voorts de feiten en omstandigheden die aan de bewaring van eiser ten grondslag zijn gelegd, bestaat naar het oordeel van de rechtbank geen grond voor de conclusie dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat voor het afzien van het opleggen van de maatregel van bewaring geen aanleiding bestaat.

De rechtbank wijst in dit verband tevens op de vaste jurisprudentie van de Afdeling, volgens welke de vraag of een vreemdeling in het kader van een zogenoemde Dublinclaim aan een andere lidstaat van de Europese Unie overgedragen kan worden dient te worden beoordeeld in het kader van een asielprocedure en/of een procedure inzake de overdracht. Dat neemt niet weg dat, indien de desbetreffende vreemdeling in de procedure die heeft geleid tot zijn inbewaringstelling heeft aangetoond dat op voorhand vaststaat dat de beoogde overdracht niet kan plaatsvinden, zulks kan worden betrokken bij de beoordeling of zicht op uitzetting bestaat. Zie bijvoorbeeld de uitspraak van de Afdeling van 8 oktober 2009 (LJN: BK4909).

Naar het oordeel van de rechtbank heeft eiser in de onderhavige procedure niet aangetoond dat op voorhand vaststaat dat de beoogde overdracht naar Cyprus niet kan plaatsvinden. De verwijzing door eiser naar de uitspraken van de rechtbank, nevenzittingsplaatsen Zutphen en 's-Hertogenbosch, van 2 maart 2010 (AWB 10/760) respectievelijk 25 februari 2010 (AWB 10/3486), volstaat daartoe niet, evenmin als hetgeen hij op dit punt in zijn zienswijze en ter zitting naar voren heeft gebracht.

Anders dan eiser is de rechtbank verder van oordeel dat verweerder voldoende voortvarend aan de uitzetting werkt. De rechtbank neemt hierbij in aanmerking dat op 8 maart 2010 een vertrekgesprek met eiser gepland stond, maar dat dit geannuleerd is als gevolg van eisers overplaatsing die dag naar AC Schiphol in verband met het indienen van zijn asielaanvraag. Op 16 maart 2010 heeft het eerste vertrekgesprek met eiser plaatsgevonden. Volgens het faxbericht van de IND van 17 maart 2010 zal de Dublinclaim Cyprus op korte termijn worden gelegd.

Overigens wijst de rechtbank op de vaste jurisprudentie van de Afdeling, volgens welke aan-

Zaaknummer: AWB 10/8539 VRONTN S4

4

het vereiste van de voortvarendheid geen afbreuk wordt gedaan indien, gelet op de omstandigheden van het geval, in de periode waarin nog op de asielaanvraag van de desbetreffende vreemdeling moet worden beslist, het verrichten van (verdere) handelingen ter voorbereiding van de uitzetting die daadwerkelijk kunnen bijdragen aan de bespoediging van de feitelijke uitzetting niet mogelijk is. Zie bijvoorbeeld de uitspraak van 5 februari 2010 (LJN: BL3890).

Ten slotte overweegt de rechtbank dat in het advies van een arts van de GGD Amsterdam van 10 maart 2010 tot de conclusie is gekomen dat eiser momenteel detentiegeschikt is. Eiser heeft zijn bewering van het tegendeel niet met medische gegevens gestaafd.

Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat de maatregel van bewaring als bedoeld in artikel 59 Vw 2000 niet onrechtmatig is. Het beroep dient ongegrond te worden verklaard. Het verzoek om schadevergoeding dient derhalve te worden afgewezen.

Beslissing

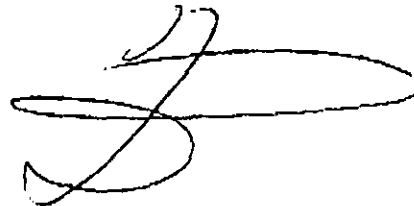
De rechtbank:

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. L. Mulder, rechter, bijgestaan door mr. P.A. Schoenmakers, griffier.

mr. P.A. Schoenmakers

mr. L. Mulder

In het openbaar uitgesproken op 25 maart 2010.

Tegen deze uitspraak staat op grond van artikel 95 Vw 2000 hoger beroep open op de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt één week. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, Vw 2000 één of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden op: 25 MRT 2010

VOOR AFSCHRIJF CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 'S-GRAVENHAGE

ADVOCATENKANTOOR

TADEMA

Het feit dat appellant op transport moest voor de asielprocedure is geen vrijbrief om 14 dagen niets te ondernemen, aangezien appellant niet de dupe mag worden van dergelijke organisatorische redenen en staat het asielverzoek ándere uitzettingshandelingen niet in de weg conform uw Afdeling d.d. 5 december 2007, LJN BC0695. Nog daargelaten dat verweerder niet heeft aangetoond dat het vertrekgesprek niet eerder heeft kunnen plaatsvinden.

Uit het dossier is niet gebleken dat maatregelen ter fine van uitzetting zijn *verplicht anders dan op de 14^e dag, hetgeen verweerder wel had moeten doen*, zodat de rechtbank ten onrechte heeft aangenomen dat voldoende voortvarend is gewerkt.

Volgens uw Afdeling is het enkel overplaatsen naar de P.I. en het dossier toesturen naar de regievoerder geen uitzettingshandelingen (1 juli 2008, LJN BD6657).

De verwijzing van de rechtbank naar de uitspraak van uw Afdeling d.d. 5 februari 2010 is onbegrijpelijk omdat er geen sprake is van een gelijk geval. In de zaak die bij uw Afdeling diende was er immers gewoon op de 8^e dag een vertrekgesprek gevoerd. Uw Afdeling heeft juist bevestigd dat verweerder het verrichten van verdere handelingen ter voorbereiding van de uitzetting gedurende de asielaanvraag achterwege kan laten.

Dat betekent dus niet dat het voeren van een vertrekgesprek achterwege kan blijven zoals de rechtbank uw uitspraak kennelijk heeft geïnterpreteerd ! Daarbij ging het in die zaak ook om een ongewenst verklaarde, zodat van een gelijk geval al helemaal geen sprake is.

In casu staat niet ter discussie dat pas na 14 dagen een eerste handeling ter fine van uitzetting heeft plaatsgevonden, hetgeen volgens vaste jurisprudentie van uw Afdeling te laat is.

Verweerder heeft ook niet in beginsel 14 dagen de tijd om een aanvang te maken met het houden van uitzettingshandelingen omdat vanaf de eerste dag de verplichting om uitzettingshandelingen te nemen feitelijk begint (zie uw Afdeling d.d. 16 juli 2007, JV 2007, 417).

ADVOCATENKANTOOR

TADEMA

Indien verweerder onvoldoende voortvarend handelt maakt dit de bewaring van meet af aan onrechtmatig en is er geen ruimte meer voor een belangenafweging, terwijl dergelijke belangen ook niet zijn gesteld nu van een veroordeelde dan wel iemand die ongewenst is verklaard geen sprake is.

REDENEN WAAROM appellant meent dat er voldoende gronden zijn om de beslissing van de rechtbank te Assen d.d. 25 maart 2010 te vernietigen en te bepalen dat (het voortdueren van) de maatregel van bewaring onrechtmatig is dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen niet gerechtvaardigd is, onder toekenning van een schadevergoeding.

Deventer, 29 maart 2010

Gemachtigde

Bijlage: uitspraak